

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za osnanila plačuje se od štiristopne petit-v. ste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Cesarsko romanje v Jeruzalem.

Nemški cesar Viljem je prišel včeraj v Benetke, kjer se vkrcal za več tednov trajajoče popotovanje v sveto deželo in v obližnje kraje.

Cesar Viljem potuje toliko, da so mu navzdeli priimek „Reisekaiser“, toda še nobeno njegovih številnih potovanj ni imelo tako velicega mejnarodnega političnega pomena, kakor potovanje, katero je nastopil včeraj.

Zunanji povod potovanju je otvoritev nove protestantske cerkve v Jeruzalemu, katero slavnost hoče cesar kot summus episcopus pruske državne cerkve s svojo navzočnostjo povzdigniti, pravi uzrok pa je, da hoče cesar utrditi pozicijo Nemčije v Orijentu. Bismarckovo načelo, da orijentalna vprašanja niso za Nemčijo tolikega pomena, da bi radi njih žrtvovala jednega samega grenadirja, je že davno zastarelo. Nemški cesar je danes najtolsi prijatelj Turčije, nje podpornik in zaščitnik, in sultan plačuje to prijateljstvo z raznimi koncesijami, vsled katerih se je nemška industrija in trgovina v turških provincah tako močno razvila ter zamore z npehom izpodrivati angleško in francosko.

Cesarjevo romanje v Jeruzalem bo to pozicijo Nemčije silno utrdilo in sategadelj je naravno, da gleda zlasti Francija to potovanje nemškega cesarja kaj neprijazno, zlasti ker je neposredno naperjeno na to, da omeji francoski upliv v Orijentu.

Stoletja sem je bila Francija zaščitnica katoličanov v Orijentu in berlinski kongres jej je z mejnarodno pogodbo ta protektorat nad vsemi katoličani zagotovil. S tem je postala Francija silno uplivna in naravno je, da hoče ta svoj upliv, kateri ima ne samo političen, ampak tudi komercijalen pomen, ohraniti intakten.

Nemški cesar pa se je postavil na stališče, da je sam dovolj močan, ščititi in varovati v Orijentu živeče katoličane iz Nemčije, kakor more ščititi protestante, da je torej francoski protektorat nad katoličani le nekako idealen.

V to nasprotstvo mej Nemčijo in Francijo je posegel poglavar katoliške cerkve. Papež je slovesno in brezpogojno priznal protektorat Francije nad vsemi v Orijentu živečimi katoličani, tudi nad

nemškimi državljani in tako zavrnil zahtevo nemškega cesarja, da je samo on zaščitnik vsah nemških državljanov, naj so katerekoli vere.

Papež sicer nima razloga biti naklonjen sedanji francoski vladi, katere je vseskoz radikalna, ali Vatikan računa vedno na Francijo in je zato francoski upliv na papeževem dvoru bil vedno jako velik. Sedaj, odkar sta umrla Galimberti in Laurentio, je ta upliv neomejen, kajti kardinala Ledochowskega ne oprasha nihče več za njegovo mnenje, odkar se je sprijaznil z Nemčijo, in tako je vedno odločilno mnenje kardinala Rampolle.

Nasprotstvo, katero je nastalo mej Nemčijo in mej Vatikanom, še ni poravnano. Nemški cesar je za sedaj odpoklical svojega poslanika Bülowa. Ali se iz tega konflikta izcimi boj, se pač še ne da povedati. Berlinski listi javljajo, da hoče kardinal Rampolla iti do skrajne meje in varovati stališče Vatikana, tudi če bi moral radi tega pretrgati vse zveze z Nemčijo. Da se tudi nemški cesar ne uda, je pač naravno, toliko bolj, ker je očitno, da je konflikt nastal iz starega prepornega vprašanja, če stoji cerkev nad državo ali ne. In da bi protestantski vladar kdaj katoliški cerkvi priznal večje pravice, kakor jih ima on sam, tega gotovo ni pričakovati.

Konflikt z Vatikanom in posredno s Francijo je vsemu svetu jasno pokazal, kako velike in dalekosežne namene ima cesarjevo romanje v Palestino, in morda ni v nekem oziru brez vsake podlage poetično primerjanje cesarja Viljema s cesarjem Barbarosso.

Z zanimanjem bo ves politični svet sledil cesarja Viljema potovanju v sveti deželi, a s posebnim zanimanjem naj bi mu sledili tudi državniški avstrijski, saj je cesar Viljem napotil svoje korake tja, kamor bi morala vedno upirati svoje poglede in kamor bi morala z vsemi silami stremiti tista država, katere vladar nosi naslov — kralja jeruzalemskega.

V Ljubljani, 14. oktobra.

Poslednja pogajanja o nagodbi. „Egyetemes“ poroča, da ni stavila niti ogerska niti avstr. vlada kakega pozit. predloga glede nadaljnjega postopanja v

zadevi nagodbenih predlog. Grof Thun je dal samo informativna pojasnila, ki vzbujajo pri ogerski vladi nado, da se posreči v parlamentu dognati nespremenjeno Badenijske predloge. Baron Batthy je dal avstrijski vladi nov rok dotlej, da se bo izrazil vsaj avstrijski nagodbeni odsek, da hoče predlagati državnemu zboru, naj sprejme nespremenjeno nagodbene predloge. Govorilo se ni torej pri zadnji konferenci niti o kakem provizoriju, niti o korekturi Badenijskih predlogov, niti o kakih samostojnih novih določilih Ogorske. Dovolil se je samo nov rok. „Pesti Hirap“ pa poroča: Ogorska vlada ni dala po naših informacijah nikake obljube glede provizorija. Sprejela pa se je z zadovoljstvom vest Thuna, da bo avstrijski parlament razpravljati predloge. Ako se ta obljuba izpolni, bo ogerska vlada tudi pripravljena, že v prihodnjem tednu začeti s posvetovanji nagodbenih predlogov. Do novembra je še vedno časa dovolj, da se ukrene za vse eventualnosti, kar treba.

Proti nemški katoliški stranki. Krščanska kmečka zveza je imela v Söchnau pri Fürstenfeldu svoj shod, katerega se je udeležilo več sto kmetov. Posl. Rokitantky je poročal o imenovanju barona Dipaulija trgovinskim ministrom ter ostro napadal nemško katoliško stranko. Sprejela se je resolucija, s katero se izreka novemu trgovinskemu ministru in nemški katoliški stranki najgloblje nezaupanje. Hkratu pa se je izrekel nemško svobodomiselnim poslancem poziv, naj začno proti nagodbenim predlogom takoj zopet obstrukcijo.

Sestanek nemškega cesarja z ruskim carjem. Iz Peterburga se poroča berlinskim časopisom, da napravi cesar Viljem II. iz Carigrada bržčas izlet v Krim, kjer se sestane s carjem. Udeleži se potem pregleda ruskih ladij. Tudi „Neue Freie Presse“ je dobila iz Carigrada poročilo, da se sestaneta cesar in car v Livadiji ter da bo spremljala nemško ladjeve turška eskadra. Radi smrti danske kraljice pa je dvomljivo, da bise ta, v istini nameravani sestanek vršil. Nemški cesar bi se sicer sestel z italijanskim, turškim in ruskim vladarjem.

Esterhazy in Boisdeffre. Clémenceau je objavil v listu „Aurore“ tajnosti, katere je dobil od neimenovanega svojega prijatelja. Ta prijatelj je

LISTEK.

Slovensko gledališče.

(„Stara pesem“. Dramatična romanca v jednom dejanju in treh podobah. Spisal Guido Menasci, poslovenil Iv. Cankar. Uglasil Viktor Parma.)

Talent slovenskega skladatelja Viktorja Parme ne pozna uklanjanja okusu mase, nego govori tako, kakor mu je pri duši... Zagrebški „Obzor.“

Čuli smo torej tudi v slovenskem gledališču „Stara pesem“, ki jo je uglasbil naš dični, bogato nadarjeni, neutrudno delavni mojster Viktor Parma.

Bogato kot spomladi s cvetoče črešnje, če zaveje mej njenimi vejami veter, so se vsajali z odra in iz orkestra na nas prekrasni, pestri cvetovi njegove nežne Muze, ki diha iz krepkih, polnih prsi zdravo, divno poezijo, katera nas uklepa in nam sili s čarobno močjo daleč tjakaj v srce in dušo.

Iz velepoetične Heinejeve pesmi „Es war ein alter König“ je napravil Guido Menasci tri slike, katerim je napisal Parma glasbo, ki se oprijemlje z vsakim tonom besedila tako prekrasno, kot fina, mehka rokavica nežne ženske roke. In bodisi,

da ni oprala gospodarica teh drobnih prstkov z najboljšim, najvonjivejšim milom, skozi belino in lepoto rokavičino ne zapazimo madeža in razdivljeni uklonimo koleno ter dahnemo poljub na mehko kožo... Kaj kočemo reči s tem? Viktorja Parme glasbe je dala libretu lepoto in moč, in pred to glasbo se spoštljivo klanjamo in smo vzruščeni, da nam jo je ustvaril domač umetnik, ki je bogat v melodijah in mojster v instrumentaciji.

Ali vse bogastvo „Stare pesmi“ nas je objemalo sinoči tako razkošno in naglo, da nam ni mogel vsega dojmiti naš sluh, in da se bomo prav naslajali ob tem svežem, mladem vrelcu živahne, poetične glasbe šele takrat, ko bomo večkrat čuli „Stara pesem“.

„Stara pesem“ otvori fantastični uvod, ki ga začne v živahnem tempu vijoline, leseni instrumenti in rogovi. Kmalu zapoje ves orkester, v katerega brenkne harfa v lepih akordih. Motiv, ki prepleta uvod, se ponavlja pozneje v vsi skladbi večkrat ter veže vse tri slike z dvema drugima motivoma, ki jih je uplel skladatelj v kompozicijo, v nerazrušno, dovršeno celoto, ki nam svedoči, da je pisal Parma „Stara pesem“ s treznim premislekom in z globokim umom, da mu je, ko je zapisal prvi akord, zvenel

v duhu tudi zadnji in vsi po vrsti, kolikor jih je mej obema. Ti trije motivi so tri žile, ki so razpete druga vstric druge, ki se tu in tam prepletajo in vežejo, ki pa zopet tekó svoj ravno odmerjeni pot do poslednjega tona in ki udarjajo „Stari pesmi“ pečat popolnosti in dovršenosti.

Ko odpoje pesnik karakteristično pesem: „Nekdaj je živel kralj“, se oglasi spremstvo kraljevo in kraljičino v prelepem zboru, ki so ga pa morali skrajšati, ker ni pri nas mogoč tako sijajen žeritovanski spreved, kakor je n. pr. v zagrebškem gledališču. Po ljubki, čustva in gorkote polni paževi pesmi, ki izzveni v srčne pozdrave ostalih pažev, poje kralj pesem svoje globoke ljubezni, ki jo čuti do mlade in lepe žene. V trepetajočih, nežnih glasovih mu odgovarja mlada soproga, in končno zapojeta oba prekrasni duet, v katerega je ulil skladatelj lubezen, srečo in hrepenenje, katerega še posebno odlikuje bogata modulacija. S tem duetom se konča prva slika.

V uvodu k drugi sliki se oglase lovski rogovi v polnih glasovih, ki odmevajo kot iz temnega, globokega gozda. Ves uvod nam pripoveduje, da se pripravlja kralj s spremstvom na lov. Vmes se oglasi motiv prejšnje paževe pesmi, ki ga krasi rahlo

imel slučajno priliko, pregledati preiskovalne akte Bertulusa prot. Esterhazyju. Bertulus je moral s preiskavo prenehati, ker mu je to ukazala vlada. V teh aktih je razvidno, da sta občevala major Esterhazy in šef generalnega štaba, general Boisdreff čudno prijazno. V nekem pismu, katero je pisal Esterhazy Boisdreffu mej preiskavo Esterhazyjevih pisem na gospo Boulanci, pravi Esterhazy: „Ali se morete zanesti na svoje zvedence? Ako se morete, zanesem se povsem na Vas. Sicer pa bom dejal kakor glede bordereaua, da so moje pisavo ponaredili!“ Že doselej se je sumilo, da je general Boisdreff poleg majorja Esterhazyja in polkovnika Henryja glavni mej ponarejalci in sleparji v Dreyfusovem procesu. Henry se je umoril, Boisdreff je takoj na to odstopil in Esterhazy je pobegnil. Razkritja Clémenceau zbuja silno senzacijo. Bordereau, ki je bil jedini jedincati „dokaz“ proti Dreyfusu, ki je povod njegove obsodbe, je po teh razkritjih, ako so resnična, ponaredil Esterhazy. Vse kaže zopet, da so imeli Zola, Labori, Picquart in Clémenceau prav, ko so zatrjevali, da je Dreyfus nedolžen (ali le sokrivec?) in da je Esterhazy izdajalec (oziroma glavni krivec!).

Nemško angleška politika glede azijskega vprašanja vznemirja Ruse. „Novoje Vremja“ graja odločno izjavljajo pisavo angleških listov glede dogodkov v Pekinu, češ da ni istina, da meni Rusija spremeniti Kitajsko v rusko satrapijo. Ako pa je ruski vpliv v Kitajski odločen, potem mora Anglija molčati, kajti vsak odpor ostane brezvršen. Ruska vlada podpira Kitajsko proti spletkam inozemskih njenih sovražnikov. Radi nemške vojne ladije „Cesarica Avgusta“, ki je prišla v Taku, meni „Nov. Vr.“, da je to znak, da se je nemška politika zjedini z angleško. Nemčija je z Anglijo v družbi nezadovoljna s spremembo na kitajskem tronu ter hoče sedaj pritiskati na kitajsko vlado. Zato pa morata biti Rusija in Francija nezaupni napram Nemčiji.

Iz državnega zbora.

(Konec)

Meseca marca 1898. leta je predsednik c. kr. okrajnega šolskega sveta v Malem Lošnju — šolski svet okraja, v katerem prebiva nad 30 000 Hrvatov in 8000 Italijanov — protokolično določil italijansko kot razpravni jezik c. kr. okrajnega šolskega sveta in kaj potem nekemu členu prepovedal hrvatski govoriti.

Dotični rekurz na c. kr. deželni šolski svet za Istro v Trstu, čigar predsednik je ces. kr. namestnik, je bil koncem junija 1898. leta a limine zavrnjen. V seji c. kr. okrajnega šolskega sveta, katere se je vršila meseca julija, je njegov predsednik istemu členu zopet prepovedal hrvatski govoriti.

C. kr. okrajni glavar v Malem Lošnju — ki je identičen s prej imenovanim predsednikom c. kr. okrajnega šolskega sveta — kateri služi že več kakor deset let v istem okraju, ne da bi znal hrvatski, in kateri kaže na vseh poljih javne uprave, kjer ima kaj govoriti, brezprimerno pristranost, postaja pri svojem postopanju čedalje predsnejši. Kakor znano, občeje s hrvatskimi župniki in občinskimi uradi in sploh z notorično hrvatskimi strankami italijanski. Njega najnovejše postopanje ilustruje — razen prej navedenega slučaja glede razpravnega jezika v c. kr. okr. šolskem svetu — tudi naslednje:

Z dopisom z dne 28. aprila 1898, št. 4295

spremljevanje piccola in harpe. Tu in tam začujemo zopet motiv iz prvega uvoda, oglaš se nam lovski rogovi, in po fini modulaciji povzame orkester tiho spremljevanje izrazovite pesmi pesnikove, ki nas uvede v dejanje. Ko se kralj poslovil od kraljice in odide na lov, zapojó paži svoji kraljici v španskem značaju pisano posebno lépo mandolinato. Mej tem, ko igra orkester v pianissimu lep, živahen valček, čita paže kraljici povest o pažu, ki je ljubil svojo kraljico. Mandolinata in melodramski pažev valček hosta se gotovo kmalu udomačila in prikupila občinstvu tako, kakor se je intermezzo iz „Ksenije“. Polna hrepeneče ljubezni je naslednja pesem paževa, ki jo zopet krasi bogata modulacija. Drugo sliko konča efektni duet kraljice in paža.

V orkestru se oglasi motiv iz valčka, ki zveni kot odmev odbegle sreče, potem pa zadoné polni akordi žalobne koračnice, katera nam prorokuje tragiški konec vroče ljubezni kraljice in paža. Tu in tam se oglašé znani glasovi iz prvega uvoda, potem pa zapoje kralj odločno, ogorčenja in srda polno pesem, ki ž njo izreče smrtno sodbo nezvesti ženi in pažu. Končni duet kraljice in paža izraža globoko bol dveh stritih src in živo upanje v pravičnost in

obrazil se je v italijanskem jeziku na župni urad v Baško radi izpolnitve izkasa o cepjenju osepnic.

Župni urad, čigar župnik takom vedelnega službovanja ni oblastvom nikdar drugade, kakor hrvatski dopisoval in čegar župljani so Hrvatske, je s tergo rečenega dopisa z dne 9. maja 1898, št. 71 zapisal, da na italijanske dopise c. kr. oblastev ne odgovarja in se pri tem sklicoval mej drugim na odgovor Nj. ekselence gospoda ministerskega predsednika z dne 21. aprila 1898 glede rabe jezikov pri c. kr. oblastvih na Primorskem.

Po nekem času, v katerem je c. kr. okrajni glavar bržčas storil v tej stvari brezuspešne korake, obrnilo se je ces. kr. okrajno glavarstvo na župni urad v Baški s dopisom z dne 2. julija 1898 št. 6297, v katerem se sklicuje na neki ukaz c. kr. namestništva v Trstu, ki pravi, da je v nekem podobnem slučaju — ker prošnji c. kr. namestništvo za preskrbitev slovanskih tiskovin o cepjenju osepnic deželni odbor ni ugodil — drugo okrajno glavarstvo dotičnemu župniku poslalo italijanske tiskovine s slovansko prestavo rubrik, in da se naj tega drži tudi c. kr. okrajno glavarstvo v Malem Lošnju. Ako župnik v gotovem roku ne odgovori — pravi ukaz c. kr. namestništva — potem naj na župnikove stroške kak uradnik izpolni tiskovine. Dopis c. kr. okrajnega glavarstva se konča, kakor v zasmeh, da nima nikakih tiskovin, in da bo zadostovalo, predložiti separaten izkaz tistih, katerim so ceplene osepnice. Dopis in omenjeni namestniški ukaz sta bila italijanski pisana.

Župni urad je vrnil ta dopis dne 6. julija 1898 št. 82, sklicujé se na svoj dopis z dne 9. maja 1898 št. 71 c. kr. okrajnemu glavarstvu z izrečno prošnjo, naj mu na hrvatske vloge hrvatski odgovarja.

Na to je prišlo z uradnim pečatom c. kr. okrajnega glavarstva v Lošnju zapečaten, s št. 8247 in postnim pečatom Mali Lošinj 23. avgusta 1898 označeno pismo z naslovom „Al Molto Reverendo Don Antonio Andrijs Bescannova (s katerim se je adresatu celo odrekal naslov župnika). Župnik je del pisma v zavoj in ga poslal c. kr. glavarstvu v Malem Lošnju z dopisom z dne 25. avgusta, v katerem pravi, da mu kaže že naslov, da je dopis c. kr. okrajnega glavarstva pisan italijanski in da tega dopisa ne sprejme. To pot ga pošlje, da se ne zgodi škandal, pod zavitkom nazaj, v prihodnje pa bo vsako tako pismo vrnil s stereotipnim „nazaj“ in se udal le sili.

Na to je valed odredbe c. kr. okr. glavarstva in analogno naročilu c. c. namestništva prišel ekspozirani komisar iz Krka k župniku v Baško, kjer je 3. septembra 1898. napravil zapisnik, po katerem je komisar hotel zaprto pismo c. kr. okr. glavarstva št. 8347 vročiti župniku, kateri pa ga, ker je bil naslov italijanski, ni hotel sprejeti, pač pa je z ozirom na hrvatski spisani zapisnik izjavil, da sestavi imenik tistih, katerim so cepljene osepnice, kar je tudi storil.

Ne dovolj na tem, se je bilo „Al Reverendo unfficio Parochiale a Bescannova pisalo ex off. pismo z uradnim pečatom c. kr. okrajnega glavarstva v Lošnju št. 8953, poštna pečata Mali Lošinj 2. septembra 1898, Baška 3. septembra 1898. Župnik je na drugo stran zavitka tega pisma zapisal „nazaj“ in pritisnil župni pečat, ker se njegovi opravičeni v državnih osnovnih zakonih utemeljeni zahtevi ni ugodilo.

Z ozirom na interpelacijo posl. Spinčiča in tovarišev z dne 6. maja 1888. na katero se vedno ni odgovorila in z ozirom na tu navedene, zakononi in pravici nasprotujoče, grozovite, pravne države nedostojne dogodbe v Istri oziroma ukaze c. kr. namestništva v Trstu, si štejejo podpisanci v dolžnost, ponoviti svoja, dne 6. maja 1898 na Nj. ekselence gospoda ministerskega predsednika kot voditelja ministerstva notranjih del naslovljena vprašanja, namreč:

1. Kako more Nj. ekselence opravičiti nesrečnosti v svojem odgovoru s dne 21. aprila 1898., katerega je dal na interpelacijo poslanec dr. Laginje, Spinčiča in tovarišev z dne 30. marca 1898., in kaj misli Nj. ekselence ukrepati, da se ne naredi konec nerazumljivim in nepravilnim postopkom, c. kr. uradnikov na Primorskem, kateri so s slovensko prišlo pri Bogu vsega mogočnega, pri svoji vesti in zvestobi obljubili udanost in pokornost Nj. Velikanstvu, kakor tudi izpolnjevanje drž. osnovnih zakonov izvrševanje naredb predpostavljenih oblastev kakor sploh izvrševanje uradnih dolžnosti po najboljši vesti in vednosti.

2) Ali je Vaša ekselence pri volji v smislu državnih osnovnih zakonov:

a) naložiti podrejenim oblastim, da bodo hrvatske in slovenske vloge reševale hrvatski in slovenski, in da bode v obče občevali hrvatski in slovenski s strankami, poslušajočimi se hrvatskega in slovenskega jezika?

b) storiti primerne korake, da bodo tudi druge c. kr. oblasti občevali v hrvatskem in slovenskem jeziku z notorično hrvatskimi in slovenskimi strankami?

c) ter sploh zaustaviti v sistemu povišano politiziranje primorskih pokrajin — Istre, Trsta z okolico in Gorice Gradišče?

3) Ali je Njegova ekselence pri volji, čim prej dati zadoščenja pravnemu čutu, globoko užaljenemu po danes navedenih dveh naredbah c. kr. namestništva v Trstu in po dogodkih v Istri? (Sledi 50 podpisov.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. oktobra.

— (Iz državnega zbora.) V včerajšnji seji poslanske zbornice je posl. Robič utemeljeval svoj nujni predlog glede podpore po toči in povodnih oškodovanih okrajev na Štajerskem. Zbornica je predlog, katerega je podpiral tudi posl. Žičkar, odkazala proračunskemu odseku. Posl. Einspieler je interpeliral radi ravnopravnosti slovenščine pri sodiščih na Koroškem. — Nemški listi, torej jako motni viri, poročajo, da je vlada nekatere slovenske zahteve, mej njimi zahtevo glede nadsodišča, odklonila, valed česar je „Slov. kršč.-narodna zveza“ svojim zastopnikom v nagodbenem odseku naročila, naj postopajo jako rezervirano. — V včerajšnji seji poslanske zbornice je bil izvoljen finančni odsek: Iz „Slov. krščansko narodne zveze“ pripadajo temu odseku poslanci Barwinski, dr. Gregorčič, dr. Krek in vit. Vuković.

— (Osobne vesti.) Okrajni živinozdravnik g. Artur Folakowski je imenovan veterinarim koncipistom pri deželni vladi, ljubljanski mestni tržni komisar g. Hugon Turk pa drž. okrajnim živinozdravnikom.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Jutri se bode ta peli na našem odru dve izvorni slovenski operi našega mojstra Parme: velepriljubljena „Ksenija“ — glavno vlogo ima gđ. Stropnická, vlogo Tatjane poje gđ. Štastna — in noviteta „Stara pesem“, ki je včeraj toli ugajala. Prihodnji teden je namenjen izključno le drami.

— (Tamburaški klub „Zvezda“) priredi v nedeljo dne 16. oktobra t. l. ob polu 5. uri popoldne v „Narodnem domu“ promenadni koncert. Vstopnina 10 kr.

— (Kamen ga je razjezil.) Kavarniški gostje Mayerjeve kavarne v Špitalskih ulicah so bili minolo noč v velikem strahu. Skosi šipo priletel je

milost sodbe božje. Ko odpoje pesnik zadnjo kitico, končajo „Stara pesem“ nagli molakordi...

Z gorkim čustvom in finim slikanjem je uglašena prva slika, druga se odlikuje po prelepi, melodijozni, razkošno bogati glasbi, tretja pa se dvigne do mogočnih dramatiških efektov, ki jasno izražajo tragiko nesrečne ljubezni.

Toliko je, kolikor nam dopuščajo skromne naše moči, razpravljati o tem velikem delu Parmovem. V vsi „Stari pesmi“ je nagromadenih toliko lepot, da nemoremo navesti vseh. Pa če bi jih tudi mogli, čemu bi jih? Beseda ne more povedati tega, kar pove glasba. Ta gre naravnost do srca, in to čuti... In kdor si misli, da ume glasbo, da se odpirajo njegove prsi nje vsevladni sili, ta naj pride in naj posluša „Stara pesem!“ Jedenkrat, dvakrat in še večkrat... Umetnost je neizčrpna, in hrepenenju po umetnosti, po lepoti ni nasičenja!

Mej zaprašenimi akti, v suhoparnem, enoličnem uradnem poslovanju ni usahnil vir Parmove Muze: v štirih letih nam je napisal kar tri opere, ki nam delajo čast pred tujci in veselje mej domačini. Preverjeni smo, da začujemo za „Stara pesmijo“ kmalu

novi pesem Viktorja Parme, in mu tu iskreno čestitamo k njegovim uspehi!

„Stara pesem“ bi lahko bolje uprizorili. Režijski aparat ni redno funkcioniral, valed česar je nastala večkrat prav mučna konfuzija. Prepozno nastopanje, nemški kliči režiserja na odprti sceni, solnčna svetloba po noči, moderna redeča zofa v srednjeveški dvorani itd. so neodpustljivi režijski grehi, koji se — upamo — pri reprizi ne bodo več ponovili. V prvi sliki nas je kar zazebló, ko smo morali poslušati po svečanostnem sprevodu (ki pa ni bil posebno kraljevski!) — dolgo pavso. Tudi solnčna in mesečna svetloba se menda ne menjata v sekundi, kakor smo videli včeraj. G. Nollí je pel in igral ulogo kralja dostojno, samo — dasi je bil star — da se nam je zdel venderle še premlad. Pesem pravi: ... po letih starec; še sivo glavo imel je in slabo že dušo. Ulogo kraljice je pela prav lepo gđ. Stropnická, ki je imela jako lepe toalete. Prvikrat smo čuli včeraj gđ. M. Štastno v vlogi paža. Bila je kot ljubka, nežna igračka — ni čuda, da se je zaljubila kraljica v takega paža. O gospodične pevskih kvalifikacijah pridružujemo si definitivno sodbo za prihodnjč, ko se bo popolnoma

v kavarno velik kamen in se satrikljal po tleh. Gostje so leteli iz kavarne, da bi ujeli sločince in res so dobili pred kavarno gospoda in ga vzeli v ožamnen. Ker se je ta njim predašo zagovarjal, da ni storilec, izročili so ga došlim policijskim stražnikom, kateri so ga odvedli na stražnico. Med tem časom pa se je zglasil pravi storilec, črevljari K., kateri je pripovedoval, da se je spodtaknil nad kamnom in se vdaril na nogi, kar ga je tako rastogetilo, da je pobral kamen in ga vrgel s tako silo na — hodnik, da je odeskočil in odletel v okno. Na to je sbežal v Ribje ulice, kjer je dvakrat padel in se pobil, končno pa se je šel sam ovadit, češ, da ne bo de kdo po nedolžnem za njega trpel.

— (Policijske vesti.) Mestna policija ljubljanska aretovala je meseca avgusta in septembra letos 372 oseb in sicer zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru 144, zaradi postopanja 91, zaradi bežanja 31, zaradi pijanosti 30, zaradi prestopka tatvine 23, zaradi cestno-policijskega reda 17, zaradi reverzije 11, zaradi prestopka § 5. vlač. zak. 10, zaradi hudodelstva tatvine 8, zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti 5, oseb brez prenočišča 5, zaradi hudodelstva javnega nasilstva 4, zaradi prestopka poneverjenja 2, zaradi hudodelstva goljufije 1, zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe 1, zaradi hudodelstva motenja vere in zaradi hudodelstva nečistosti zoper naravo 1. C. kr. deželnemu sodišču se je izročilo 26, c. kr. okrajnemu sodišču pa 69 oseb. Odgonskim potom se je odpravilo iz Ljubljane 87 oseb. Tatvin se je ovadilo 40. Vrednost ukradenih reči je znašala 611 gld. 29 kr. V 30 slučajih so bili storilci znani ali so se pojavili in ovadili. Mestni policijski stražniki so napravili 947 in mestni policijski detektivi pa 166 ovadeb. Vseh vlog je imel mestni policijski urad v mesecu avgustu in septembru 2695.

— (Kranjska gimnazijska kapela.) Dne 24. t. m. bo knezoškof dr. Jeglič slovesno blagoslovil gimnazijsko kapelo v Kranju.

— (Volitev župana v Gradcu.) Novoizvoljeni nemškonacionalni občinski svet izvoli dne 25. t. m. novega župana. Brez dvoma bo zopet izvoljen dr. Graf, a dasi je to huda provokacija vlade, se vendar sodi, da vlada iz tega ne bo izvajala konsekvenc, ampak se udala usodi in potrdila izvolitev dr. Grafa. Z gotovih strani se je poskušalo pridobiti dr. Grafa, da se sam odpove, a verjetno ni, da se to zgodi, kajti mož je prav tako zagrizen, kakor so vsi nemški nacionalci.

— (Poroči.) se dne 17. t. m. gosp. Franjo Natek, c. kr. poštni asistent v Ptui, z gospico Roziko Kladnik z Vranskega. Čestitamo!

— (Koroški novičar.) Piše se nam: Dne 9. t. m. bila je slovesno otvorjena nova ozkotirna železnica v Krško dolino, ob navzočnosti deželnega predsednika, deželnega glavarja in drugih javnih funkcionarjev. — V Celovcu se je vršil minulo nedeljo koroški obrtniški shod, ki pa glede udeležbe nikakor ni bil sijajen. Prirejen je bil popolnoma v nemško nacionalnem duhu, in to je bil varok, da so govorili nekateri došli državni poslanci, praznim stolom. Mesto je seveda pokazalo svojo prusofilsko mišljenje z zastavami. Gotovo prireditelji sami niso pričrskovali tako klavernega uspeha. — „Freie Stimmen“ od zadnjega četrtka se hudojejo nad deželnim odborom kranjskim, češ, da zahteva v svojem razpisu inženirske službe najprej znanje slovenskega ali kakkega slovanskega jezika in šele v drugi vrsti strokovno znanje. Kakšen namen ima to pisarjenje, je lahko uganiti.

otresla bojazljivosti, ki se ji je očitno ponavljala v vsakem dejanju. Prihodnjič bo morda že bolje pela. Gosp. Rasković je pel prav dobro in izrazovito. Tudi zbor in orkester sta bila dobra. Vsa čast in hvala sodi g. kapelniku Beniškmu, ki je „Staro pesem“ v kratkem času izborno naštudiral in jo precizno vodil.

„Staro pesem“ je občinstvu izredno ugajala, kar je pričalo glasno, navdušeno, dolgotrajno ploskanje. Klicalo je gospoda skladatelja na oder; za prosrčne ovacije se je zahvalil v imenu njegovem gosp. režiser Nollu, ki nam je povedal, da ne sme g. skladatelj iz posebnih vzrokov na pozornico. G. Parma se je ljubeznivo zahvaljeval občinstvu iz intendantke lože. Dramatično društvo poklonilo mu je velik lovorjev venec s trakovi.

Pred „Staro pesmijo“ smo videli zopet Tucičev „Povratek“, ki je zbudil mej gledalci zopet mogočen, povsem opravičen aplavz. Sr. pl. Tucič si je osvojil naše občinstvo s „Povratkom“, ki ostane brez dvoma stalno na repertoarju slovenskega gledališča. Izvrstna je bila gospa Danilova. Izborjen je bil zopet Inemann, zadovoljni smo pa bili tudi z gospicama Ogrinčevno in Slavčevno ter z gg. Prejcem, Danilom in Lovšinom.

Gledališče je bilo skoro razprodano.

— a —

— (Javen shod) priredi deželni poslanec gorški in deželni odbornik dr. Henrik Tuma dne 16. t. m. popoldne v Mislečah. Na dnevnem redu sta poročili: 1.) o našem gospodarskem in političnem položaju, 2.) o organizaciji po društvi in zadrukah.

— (Lahi in vlada.) Tržaški posl. d'Angeli je z ozirom na raznovrstna poročila o pogajanjih mej vlado in italijanskim klubom in o difrencah mej trentinskimi in primorskimi poslanci brzojavno sporočil „Piccolu“, da klub o tacih pogajanjih ničesar ne ve (!) in da postopajo vsi klubovi člani v popolnem soglasju. Vzlic temu zatrdilo se je zdelo odboru italijanskega političnega društva za Istro (Società politica istriana) potrebno, da izreče svoje mnenje o stališču, katero naj zavzame italijanski klub. Pod predsedstvom dr. Bartolija, istrskega italijanskega poslanca, je odbor rečenega društva razpravljal o političnem položaju in se izrekel za to, da naj se italijanski klub kar mogoče tesno združi z nemško opozicijo. Ta svoj sklep je odbor utemeljil s tem, da je državna avtoriteta pri zadnjih „divjaških izgredivih proti Italijanom“ se kazala tolerantno (!!) napram izgrednikom in da je osrednja vlada sploh pri volji ugoditi tudi najneupravičenejšim zahtevam „tujih agitatorjev“ v Istri in v celi „juljski pokrajini.“

— (V Pulju) se je naselil kot zdravnik hrvatski rodoljub gosp. dr. Gajo Schwalba.

* (Ruska mesta.) Rusija šteje 865 mest, ali le 19 jih šteje več nego 100.000, 37 mej 50.000 in 100.000, 41 mest ima 30—50.000, 70 mest 20—30.000. Najmanjše mesto je Ohotsk z le 197 prebivalci. Največje mesto Sankt-Peterburg (Petrograd) šteje 1.132.600 prebivalcev, Moskva 980.000, Varšava 638.000, Odesa 405.000, Lodž 315.200, Riga 256.100, Kijev 247.400, Harkov 174.800, Tiflis 160.600, Vilna 159.500, Taškent 156.400, Saratov 137.100, Jekatarinoslav 121.200, Rostov 119.800, Astrahan 113.000, Baku 112.200, Tula 110.000 in Kišenev 108.700.

* (Dežnik in strela.) V Kunoviču pri Imotsku je nedavno ubila strela na čuden način nekega posestnika Marijana Škora. Udarila je v konico njegovega dežnika in šla preko palice v Škoroovo glavo, da je na mestu mrtev obležal.

* (Nesreča na morju.) Te dni sta se zadeli v prelivu „rokala“ mej Francijo in Anglijo belgijska poštna ladja „Princesa Josipina“ in neki trijambornik neke ameriške družbe. „Princesa Josipina“ je bila zelo poškodovana, kaj pa se je zgodilo s trijambornikom, ni znano. Bržčas se je potopil z vsemi ljudmi.

* (K umoru Mac Kinleyevega svaka.) Kakor poročajo iz New Yorka, je umorila George Saxtona neka črna oblečena dama, z gostim pajčolanom zastrta, katera je ustrelila na stopnicah v temi petkrat na svojo žrtev. Saxton je bil takoj mrtev, dama pa je v temi izginila. Redarstvo je takoj sumilo, da je morilka neka gospa George, s katero je imel Saxton intimno razmerje. Šlo je takoj na njen dom ter jo našlo v črni opravi. Ni se branila aretovanju, toda povedati ni hotela ničesar, rekla je le, da bo de v pravem času govorila. Gospa George je bajé umorila Saxtona iz ljubosumnosti; zapustil jo je namreč ter začel z drugo razmerje. Ljudstvo simpatizuje z morilko in tudi redarstvo bajé ni baš strogo proti nji postopalo.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gosp. Ivan Plantan, notar v Ljubljani, 20 kron; gosp. Anton Schlamberger, notar v Kranju, 20 kron. Skupaj 40 kron. Zivela vrla rodoljubna darovalca in naj najdeta kmalu prav obilo posnemovalcev!

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 14. oktobra V poslanski zbornici je ministerski predsednik grof Thun danes sprejel deputacijo kranjske odvetniške zbornice, gg. dra. Moscheta, dra. Krišperja in dra. Majarona, katera mu je vročila spomenico v zadevi slovenskih razprav pri višjem sodišču v Gradcu in prosila odpomoči. Ministerski predsednik grof Thun je izjavil, da ne odobrava postopanja graškega višjega sodišča, da pa naj se počeka, kako o podanih ničnostnih pritožbah razsodi najvišje sodišče. Deputacija je potem razložila potrebo, ustanoviti v Ljubljani višje sodišče za Kranjsko, Slovenski Štajer in slovenski del Koroške, poudarjaje, da je sedaj bolj potrebno, kakor kdaj poprej, ne samo v zagotovitev popolne ravnopravnosti in boljega izvrševanja novega civilnega postopka,

ampak tudi iz gospodarskih razlogov. Končno je deputacija opozorila na potrebo ustanovitve vseučilišča v Ljubljani, ker je to jedina pot, poskrbeti za zadostni naraščaj inteligence v južnih pokrajinah. Ministerski predsednik se je izrekel proti ustanovitvi vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani in po nekih pojasnilih obljubil, da hoče izrečenim željam posvetiti svojo pozornost.

Dunaj 14. oktobra. Dr. Majaron je slovenskim poslancem vročil spomenice „Mstice Slovenske“, društva „Pravnika“ in profesorjev ljubljanskega semenišča.

Dunaj 14. oktobra. Odposlanci shoda slovenskih odvetnikov in notarjev gg. dr. Sernec, dr. Gregorin in Plantan so bili danes pri ministerskem predsedniku, pri justičnem, finančnem in trgovinskem ministru, katerim so vročili sklepe rečenega shoda glede ravnopravnosti slovenskega jezika v uradih in primerne promemorije.

Dunaj 14. oktobra. Današnja seja poslanske zbornice se je začela šele ob pol 12. uri, ker je prej imel budgetni odsek sejo. Ministerski predsednik grof Thun je odgovoril na Gambinijevu interpelacijo radi demonstracij v Poreču. Rekel je, da po poročilu okr. glavarja teh demonstracij niso povzročili politični ali narodni nagibi, ampak da so nastali iz starega nasprotstva mej imovitimi in siromaki. Dalje je rekel, da tudi povsod drugod niso nastali izgredivi proti Lahom iz narodne mržnje. Zlasti glede izgrediv v Trstu ni pozabiti, da so tamkaj takrat, ko je vsa država žalovala za cesarico, prirejali veselice, (Čujte! Čujte! na desnici.) kar je moralo globoko razžaliti vse lojalne kroge. Vladi je na tem, da ohrani prijateljstvo z Italijo in zato stori vse, da prepreči nove izgrede in bo ostro kaznovala vsak slučaj. Ministerski predsednik je odgovoril še na več družih interpelacij ter povedal, da je ministerstvo zunanjih del naznanilo ruski vladi, da bo z veseljem pospeševalo prizadevanja radi razoroženja. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o proračunskem provizoriju D'Elvert je dolgočasil zbornico s premetimi uvodnimi članki nemških listov. Grabmayr je rekel, da je njegova stranka pričakovala, da popravi Thun Nemcem storjeno krivico, a je prišla do spoznanja, da tega Thun neče storiti. Stranka nima zaupanja v vlado in je prepričana, da krizi ne bo konec, dokler se ne prekličejo jezikovne naredbe. Ko je govoril še socijalni demokrat Rieger, se je razprava pretrgala in na vrsto so prišle predloge o podporah.

Dunaj 14. oktobra. Proračunski odsek se je danes dopoldne konstituiral. Načelnikom je bil izvoljen dr. Žaček, zapisnikarja sta dr. Gregorčič in dr. Krek. Poročevalcem o regulaciji plač državnih slug je določen poslanec Pičetak.

Dunaj 14. oktobra. Ministerski predsednik grof Thun je bil danes v posebni avdienci pri cesarju. Popoldne ob 1/3. uri se je sešel ministerski svet.

Pariz 14. oktobra. Vlada je razkrila vojaško zaroto. Zarotniki so hoteli jutri, v soboto, ko je bilo znano, da vojnega ministra Chanoina ne bo v Parizu, poskusiti naskok na vlado. Politične osebe so vlado na zaroto opozorila, a vlada ni bila presenečena, ker je bila že prej obveščena.

Pariz 14. oktobra. Vsi vladni in vsi republikanski listi prijavljajo soglasno noto „Avis au conspirateurs“ kateri pravi, da je skupina zarotnikov hotela jutri, v soboto, izvršiti silno hudodelstvo nad državo. Vladi se je posrečilo, razkriti njih naklep in dobiti zanj dokaze. Ukrenila je kar treba v varstvo države.

Pariz 14. oktobra. Republikanskih listov uredniki so imeli davi skupno konferenco, v kateri se je povedalo, da stojita na čelu vojaških zarotnikov bivši šef generalnega štaba, Boisdaffre in jezuvitski provincijal. V zaroto je zapletena tudi grofinja Mirabeau-Martel (Gyp). Republikanski listi slavé Brissona kot rešitelja republike.

100.000 kron, 25.000 kron in 10.000 kron
so glavni dobinki velikega jubilejnega razstavnega sreč-
kanja. Opozorjamo častite bralce na to, da se te dobite
izplačuje tudi v gotovini z 20% odbitka.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lisaje
in mozoljke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—33)

Jedina zaloga

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.

Telefon šte. 68.

Štev. 11. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 873.

V soboto, 15. oktobra 1898.

Nova izvirna opera.

Drugičrat:

Stara pesem.

Dramatična romanca v jednom dejanju in treh podobah.
Spisal Guido Menasci, poslovenil Ivan Cankar. Vglasbil
Viktor Parma. Vprizoril režiser g. Josip Noll. Kapelnik
g. Hilarij Benisek.

Pred tem:

Ksenija.

Opera v jednom dejanju. Spisala V. Parma. Vglasbil V. Parma.
Kapelnik g. H. Benisek. Režiser g. J. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.15. uri. Konec
ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27.
V torek, 18. t. m.: „Martin Smola ali kinematograf“.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Oktobar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
13.	9. zvečer	731.4	8.6	sl. jzah.	jasno	0.0
14.	7. jutraj	733.1	6.3	sr. svzh.	dež	0.0
.	2. popol.	733.7	8.7	sl. svzh.	dež	0.0

Srednja večerajšnja temperatura 10.2°, sa 0.7° pod
normalom.

Dunajska borza

10% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	50	—
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlet. zast. listi	98	20	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	—	—
Ljubljanske srečke	22	50	—
Budimpeške srečke po 10 gld.	25	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	199	50	—
Vamway-društ. velj. 170 gld. a. v.	505	—	—
Papirnat rubelj	1	27 1/2	—

Ana Gerber poroj. Bittenz javlja v svojem
kakor tudi v imenu svoje hčerke Marte in o-
stalih sorodnikov vsem prijateljem in znancem
pretresujočo vest, da je Bogu Vsemogočnemu do-
padlo, njih iskreno ljubljeno, nepozabnega so-
proga, oziroma očeta, brata, svaka, strica in zeta,
gospoda

Josipa C. Gerberja

knjigoveza in hišnega posestnika
častnega člana prostovoljnega gasilnega društva
ljubljanskega

danes popoldne ob 1/6. uri, po dolgi, mučni bo-
lezni, preidevši s svetimi zakramenti za umi-
raje, v 44. letu svoje dobe poklicati na boljši svet.
Truplo dragega pokopnika se bo v soboto
dn 15. oktobra ob 5. uri popoldne v hiši žalosti
na Kongresnem trgu št. 4 svečano blagoslovilo in
potem prepeljalo na pokopališče pri sv. Krištofu
ter ondu položilo v rodbinski rakvi k zadnjemu
počitku.

Sveža zadušna maša se bo služila v pone-
deljek dn 17. oktobra ob 10. uri v župni cerkvi
Marijinega oznanenja. (1605)

V Ljubljani, dn 13. oktobra 1898.

Vzprejme se v trgovino s knjigami in papirjem

učenec

poštenih starišev s primerno naobrazbo (najmanje
meščansko šolo z dobrim uspehom ali drug enak
zavod). Znanje obeh deželnih jezikov se zahteva.

Nastav pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov.
Naroda“. (1604—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Laas - Gastein,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine
vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Ko-
čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v
Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osonni vlak v Dunaj via Amstetten, iz Lipskega
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseen,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osonni vlak v Dunaj via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Genevo Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak v Dunaj,
Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak v Dunaj, Ljubna,
Beljaka, Celovca Pontaba — Proga iz Novega mesta iz
Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.
popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljub-
ljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod
v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih v oktobru. (1044—84)

Sveže došli
novi letošnji
rusi

pri trdki (1439—13)

Kham & Murnik.

VIZITNICE Národní Tiskarna.

priporoča

D^{od.} Ivan Zajec

canč. med.

in

Slavica Kralj

(1601—1)

— potočena. —

Gradec.

Domžale.

Zadnje žrebanje
22. oktobra.

(1552-6)

1. glavni dobitnik 100.000
2. glavni dobitnik 25.000
3. glavni dobitnik 10.000

kron vrednosti

V gotovini 20 odstotkov odbitka.

Dunajske srečke à 50 kr.

priporoča
J. C. Mayer
v Ljubljani.

Dovoljujemo si čast, uljudno naznanjati, da smo izročili svojo

zalogo piva

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti šte. 2
za Kranjsko in južne kronovine

g. Antonu Ditrich-u

trgovcu iz Postojne

in da ima odslej izključno le on pravico, naše pivo p. n. občinstvu
razprodajati.

Kneza

Adolfa J. Schwarzenberga pivovarna v Protivinu.

Protivin, 10. oktobra 1898.

Ravnateljstvo.

Dovoljujem si uljudno naznanjati, da sem prevzel

zalogo piva

iz Protivinske pivovarne kneza Adolfa J. Schwarzenberga
za Kranjsko in južne kronovine.

Pisarna nahaja se, kakor dosedaj,

v pritličju hiše št. 2 na Marije Terezije cesti v Ljubljani.

Tu se vzprejemajo in najbolje izvršujejo vsa naročila.

V Ljubljani, 12. oktobra 1898.

(1602—1)

Anton Ditrich.

Gričar & Mejač, Ljubljana, Prešernove ulice št. 9

usojata si uljudno naznaniti, da so došle novosti za jesensko in zimsko sezono v
veliki izbiri. Velika zaloga narejenih oblek za gospode in dečke, vrhnih sukenj, zimskih
sukenj, nepremočnih havelokov, sploh vseh narejenih oblačilnih predmetov.

Največja izbira pravih pariških in berlinskih damskih modelov:
jopic, plaščkov in plaščev, jopic in plaščev za dekleta v poljubni velikosti in najmoder-
nejših barvah. — Ilustrovani cenik zastonj in franko. —

(1599—1)